

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 282/15</i>
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	<i>SSA Roman Skrzypek (spr.)</i>
	Sędziowie:	<i>SSA Janina Czyż</i> <i>SSA Mirosław Szwagierczak</i>
	Protokolant	st.sekr.sądowy Maria Piekielek

po rozpoznaniu w dniu ***16 lipca 2015 r.***

na rozprawie

sprawy z wniosku ***AGENCJI (...)Sp. z o.o. w R.***

z udziałem zainteresowanego A. W.

przeciwko ***Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.***

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu i składki

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku ***Sądu Okręgowego w Rzeszowie***

z dnia ***15 grudnia 2014 r.*** sygn. akt ***IV U 2088/14***

I o d d a l a apelację,

II z a s ą d z a od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w R. na rzecz wnioskodawcy AGENCJI (...)Sp. z o.o.

w R. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 czerwca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując przepisy art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18 ust. 1 i 3, art. 20 ust. 1 art. 36 ust. 1, 2, 4, 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 205, poz. 1585 ze zm.) oraz art. 81 ust. 1 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (j. t. Dz. U. z 2008 r., nr 164, poz. 1027 ze zm.) stwierdził, że A. W. jako zleceniobiorca u płatnika składek Agencji (...)sp. z o.o. w R. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 1 września 2011 r. do 3 września 2011 r. oraz ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe za miesiąc wrzesień 2011 r. w wysokości 14.836,00 zł i na ubezpieczenie zdrowotne za wrzesień 2011 r. w wysokości 13.165,47 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy zakwestionował charakter prawny zawartej przez płatnika składek w dniu 1 września 2011 r. z A. W. umowy o dzieło, zawierającej określenie przedmiotu „organizacja i wykonanie koncertu (...) L. w dniu 3 września 2011 r. w S.”, za wynagrodzeniem w kwocie 14.836 zł. W ocenie organu rentowego, umowa nazwana umową o dzieło była w rzeczywistości umową zlecenia, z tytułu której płatnik składek nie dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych zainteresowanego, a ten nie posiadał innego tytułu ubezpieczenia.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył płatnik składek Agencja (...)Sp. z o.o. w R. domagając się jej zmiany, ewentualnie uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, a także zasądzenia od organu rentowego na rzecz odwołującego się kosztów postępowania według norm przepisanych. Organowi rentowemu zarzucono naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 627 k.c. w zw. z art. 734 k.c. i art. 750 k.c. poprzez ich błędną wykładnię i przyjęcie, że zawarta z zainteresowanym umowa jest umową zlecenia, naruszenie art. 353⁽¹⁾k.c. oraz art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 36 ust. 1, 2, 4, 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, a także naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 kpc, poprzez dowolną ocenę dowodów i brak wszechstronnego zbadania materiału dowodowego. W uzasadnieniu odwołujący zakwestionował dokonaną przez organ rentowy ocenę prawną stosunku łączącego go z przyjmującym zamówienie wskazując, iż Zakład rozumie dzieło w sposób potoczny, a nie zgodnie z jego znaczeniem nakreślonym przez ustawodawcę i judykaturę.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując w całości stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonych decyzji.

Wezwany do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego A. W. nie zajął stanowiska w sprawie.

Wyrokiem z dnia 15 grudnia 2014 r., sygn. akt IV U 2088/14 Sąd Okręgowy w Rzeszowie zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 18 czerwca 2014 r., stwierdzając, że A. W. w okresie od 1 września 2011 r. do 3 września 2011 r. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy AGENCJI (...) Sp. z o.o. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie wskazał następujące motywy rozstrzygnięcia:

Wnioskodawca Agencja(...)sp. z o.o. w R. od 2004 r. prowadzi działalność gospodarczą, której przedmiotem jest w szczególności działalność związana z wystawianiem przedstawień artystycznych, działalność wspomagająca wystawianie przedstawień artystycznych, działalność rozrywkowa i rekreacyjna, artystyczna i literacka, działalność twórcza, usługowa działalność gastronomiczna. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej spółka zawierała szereg terminowych umów ramowych o współpracę, jak również poszczególnych umów krótkoterminowych z wybranymi artystami na określone imprezy dotyczące np. występów wokalnych, koncertów czy warsztatów muzycznych.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 1 września 2011r. spółka zawarła umowę nr (...) zatytułowaną „umowa o dzieło” z zainteresowanym A. W.. Wykonawca zobowiązał się do wykonania zadania określonego w umowie jako „organizacja i wykonanie koncertu (...) L. w dniu 3 września 2011r. w S.”. W rzeczywistości chodziło o wykonanie koncertu przez zespół (...) w tym występu wokalnego zainteresowanego. Termin wykonania dzieła określono na dzień 3 września 2011r. Wynagrodzenie miało być płatne po wystawieniu rachunku – strony ustaliły wysokość wynagrodzenia na kwotę 14836,00 zł. W postanowieniach ogólnych stwierdzono, że wykonawca zobowiązuje się do wykonania dzieła według swojej najlepszej wiedzy fachowej. Wypłata wynagrodzenia ma nastąpić po stwierdzeniu wykonania dzieła w ustalonym terminie. W przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiający miał prawo odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Strony w sprawach nieuregulowanych umową zobowiązały się stosować przepisy Kodeksu cywilnego w części dotyczącej umowy o dzieło.

Według ustaleń Sądu pierwszej instancji, umowa została wykonana w dniu 03.09.2011r. – był to występ wokalny zainteresowanego wraz z zespołem. Podczas koncertu zespół wykonywał własne autorskie utwory, o przebiegu koncertu decydował samodzielnie. Umowa była zawarta na konkretną imprezę, na której zainteresowany jako artysta sceniczny miał wykonać jednorazowy występ wokalny. O doborze muzyki i utworów decydował samodzielnie wykonawca. Po imprezie zainteresowany wystawił rachunek. Wynagrodzenie przysługiwało za przeprowadzenie konkretnej imprezy. Z tytułu zawartej umowy osiągnięto przychód w wysokości 14863,00 zł.

W wyniku kontroli przeprowadzonej u płatnika składek Agencji (...) sp. z o.o. w R. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że strony zawarły umowę zlecenia, w spornym okresie zainteresowany nie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego oraz nie naliczono składki. Do obliczenia podstawy wymiaru składek przyjęto wypłacone wynagrodzenie z tego rachunku. W oparciu o ustalenia zawarte w protokole kontroli, w dniu 18 czerwca 2014 r. Zakład wydał zaskarżoną w sprawie decyzję.

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego, w szczególności protokołu kontroli z dnia 21 lutego 2014 r., umowy o dzieło zawartej z zainteresowanym, rachunku za wykonanie dzieła, a także przesłuchania wnioskodawcy, które to dowody uznał za wiarygodne.

W oparciu o poczynione ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołująca była związana z zainteresowanym stosunkiem prawnym o charakterze umowy o dzieło. Za taką oceną prawną przedmiotowego kontraktu, zdaniem Sądu Okręgowego przemawiało to, że przed jego zawarciem strony określiły wspólnie jakie, gdzie i kiedy ma być wykonane zadanie w postaci występu wokalnego łącznie z koncertem zespołu muzycznego (...) L., którego zainteresowany jest wokalistą. Zawarcie umowy dotyczyło konkretnej imprezy w konkretnym dniu i miejscu. O doborze muzyki i utworów autorskich decydował samodzielnie wykonawca. Umowa była zawarta przed imprezą, a jej przedmiotem był koncert. Taka impreza miała charakter zaplanowany, stanowiła konkretne zindywidualizowane (co do czasu, miejsca, odbiorców i ich preferencji) zadanie. Zadanie to nie miało charakteru powtarzalnego. Po wykonaniu zadania nastąpiło rozliczenie się stron umowy. Zgodnie z umową istniała również możliwość weryfikacji wykonanego dzieła – zamawiający miał możliwość wykonania uprawnień z rękojmi w przypadku niedotrzymania warunków uzgodnionych z wykonawcą przed zawarciem umowy. Powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego wskazuje, że zamawiający był zainteresowany osiągnięciem określonego efektu (realizacją konkretnego zadania), nie był natomiast zainteresowany świadczeniem usług stanowiących pewną całość, powtarzających się i charakteryzujących się elementem długotrwałości. Przedmiotowa umowa nie była długotrwała, skoro obejmowała łącznie 3 dni i dotyczyła konkretnego zadania, jednorazowo wykonanego i rozliczonego przez strony.

Tym samym, w ocenie Sądu orzekającego, z uwagi na fakt, że zainteresowany, będąc związany umową o dzieło, świadczył w jej wykonaniu konkretne, jednostkowe dzieło (polegające na występie wokalnym na konkretnej imprezie) – nie podlegał on stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt. 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., nr 205, poz. 1585 ze zm.) obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu.

W podstawie prawnej wyroku Sąd Okręgowy powołał przepis 477¹⁴ § 2 k.p.c., a orzeczenie o kosztach wydał na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany organ rentowy, zarzucając orzeczeniu:

1. naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ustalenie, że z tytułu umowy zawartej w dniu 1 września 2011 r. A. W. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od 01.09.2011 r. do 03.09.2011r.,
2. naruszenie art. 734 kc poprzez błędną jego wykładnię polegającą na przyjęciu, że umowa miała charakter umowy o dzieło, a nie umowy starannego działania, to jest umowy zlecenia,
3. naruszenie art. 627 kc poprzez przyjęcie, że wykonywane czynności miały indywidualny charakter dzieła podczas, gdy postępowanie dowodowe wykazało, że wykonywane czynności miały na celu świadczenie usług (art. 750 kc),
4. naruszenie art. 233 § 1 kpc, polegające na błędnej interpretacji stanu faktycznego i sprzeczność w ustaleniach Sądu w odniesieniu do całokształtu zebranego materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że zawarta umowa była umową o dzieło, podczas gdy w istocie była to umowa zlecenia.

Wskazując na powyższe Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Zdaniem wnoszącego apelację, treścią spornej umowy, na podstawie której A. W. przyjął wykonanie zadania w postaci organizacji i wykonania występu wokalnego łącznie z koncertem zespołu muzycznego (...) L., nie było osiągnięcie rezultatu – przyjmujący zamówienie zobowiązał się jedynie do starannego, należytego przeprowadzenia danej imprezy. W umowie zabrakło określenia konkretnego rezultatu, na jej podstawie identyfikacja indywidualnego, z góry określonego dzieła nie jest możliwa.

W odpowiedzi na apelację odwołująca się Spółka wniosła o jej oddalenie oraz o zasądzenie od Zakładu na swoją rzecz kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył co następuje:

Apelacja pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu. Zaskarżony wyrok jest bowiem orzeczeniem trafnym i odpowiadającym obowiązującym przepisom prawa.

Sąd Apelacyjny w całości podziela ustalenia faktyczne, jak i ocenę prawną dokonaną przez Sąd pierwszej instancji.

Kluczową kwestią w punktu widzenia stanowisk stron w przedmiotowej sprawie, wyrażonych w apelacji i odpowiedzi na nią, była kwalifikacja prawna umowy, jaką wnioskodawca Agencja (...) z o.o. w R. zawarła z zainteresowanym A. W..

W myśl art. 353¹ kc strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Powołany przepis statuuje zasadę swobody umów, w świetle której strony mają pełne prawo do swobodnego kształtowania treści stosunku. Jednakże w związku z zastrzeżeniami, co do charakteru tego stosunku, niezbędne w sprawie jest dokonanie jednoznacznej oceny oraz przesądzenie o obowiązku bądź jego braku, opłacania składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie z art. 627 kc przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Przedmiotem umowy jest zatem zobowiązanie do wykonania

określonego dzieła, z góry oznaczonego wyniku, mogący mieć charakter materialny jak i niematerialny, zaś sama umowa jest umową rezultatu.

Jak stanowi art. 734 § 1 kc przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 kc). Przedmiotem umowy o świadczenie usług jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa ta jest umową starannego działania.

Umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły do konkretnego, w przyszłości indywidualnie oznaczonego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej. Umowa zlecenia (o świadczenie usług) nie akcentuje tego rezultatu jako koniecznego do osiągnięcia, nie wynik zatem (jak w umowie o dzieło), lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia tj. przedmiotowo istotnym. Jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu. Jednym z kryteriów pozwalających na odróżnienie umowy o dzieło od umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania umówionego rezultatu (dzieła) sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych (tak też Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 21 grudnia 1993 r. III AUr 357/93, Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 26 stycznia 2006 r., III AUa 1700/05).

Umowa o dzieło to tzw. umowa rezultatu, a więc pokazu. Umowa o dzieło różni się od umowy zlecenia właśnie koniecznością uzyskania rezultatu, którym jest dzieło. Natomiast umowa zlecenia jest tzw. umową należytego starania i umową nakierowaną na podjęcie określonych działań i czynności przez biorącego zlecenie. Biorący zlecenie nie ma możliwości swobodnego dziania przy tworzeniu przedmiotu zlecenia. Natomiast wykonujący dzieło musi się wykazać rezultatem, przy czym środki służące do osiągnięcia rezultatu końcowego - dzieła, podjęte przez niego, nie są narzucane przez zamawiającego (tak też Sąd Okręgowy w Suwałkach w wyroku z dnia 8 marca 2013 r., III U 96/13). Niezbędne jest zatem, aby starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu, z góry określonego, mającego samoistny byt oraz obiektywnie osiągalnego i pewnego (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 10 października 2013 r., II UK 235/13).

Należy też przytoczyć stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 13 marca 1967 r., I CR 500/66, które na gruncie niniejszej sprawy zachowuje aktualność, mianowicie: umowa, w której strona zobowiązuje się do wykonania określonej produkcji artystycznej za wynagrodzeniem, ma cechy umowy o dzieło, a nie umowy zlecenia. Treścią bowiem zobowiązania wykonawcy nie jest samo podjęcie i wykonywanie określonych czynności, lecz oznaczony w umowie ich wynik w postaci wystawienia widowiska odpowiadającego pewnym z góry ustalonym warunkom.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy słusznie przyjął, że umowa zawarta przez Agencję (...)z o.o. w R. z A. W. stanowiła umowę o dzieło, a tym samym - nie podlega on obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu. Na podstawie rzeczony umowy, zawartej w dniu 1 września 2011 r., zamawiający zamówił, a przyjmujący zamówienie zobowiązał się do wykonania przedmiotu umowy, określonego jako „organizacja i wykonanie koncertu (...) L. w dniu 3 września 2011 r. w S.”, czyli konkretnej imprezy, w konkretnym miejscu i dniu. Przed zawarciem umowy strony określiły wspólnie przedmiot, warunki i miejsce wykonania zadania w postaci występu wokalnego łącznie z koncertem, a więc przedmiot umowy dotyczył indywidualizowanego rezultatu, obiektywnie osiągalnego i pewnego. Za wykonane dzieło zamawiający zobowiązał się do zapłaty wynagrodzenia w kwocie 14.836zł, płatnego po wykonaniu dzieła, na podstawie wystawionego rachunku. Zamawiający był także uprawniony z rękojmi za wady w przypadku uchybienia przez przyjmującego zamówienie warunkom umownym.

Powyzsze postanowienia umowne świadczą o zawarciu umowy o dzieło, w której przedmiot – dzieło został określony tak, aby możliwa była jego identyfikacja.

Jak wynika z prawidłowo przeprowadzonych przez Sąd pierwszej instancji dowodów, w szczególności z zeznań przedstawiciela wnioskodawcy, dzieło zostało zrealizowane, zainteresowany wraz z zespołem w dniu 3 września 2011r. wykonali koncert, na który składały się ich autorskie utwory, a o przebiegu koncertu zespół decydował samodzielnie.

Dzieło w postaci koncertu zostało przez zamawiającego odebrane, a należność uregulowana zgodnie z rachunkiem. Umowa została zawarta na to jedno wykonanie, koncert w S. w dniu 3 września 2011 r.

Zakwalifikowanie takiej umowy jako umowy o dzieło nie może budzić wątpliwości. Spełnia ona kryteria odróżniające ją od umów zlecenia

i umów określonych art. 750 kc. Od umowy zlecenia odróżnia ją to, że zainteresowany nie podjął się dokonania na rzecz dającego zlecenie określonych czynności prawnych, o których stanowi art. 734 kc (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1998 r., II CKN 764/97, niepublikowany). Sporna umowa nie jest także umową o świadczenie usług nieuregulowaną innymi przepisami (art. 750 kc), gdyż jej istotą było zobowiązanie się przyjmującego zamówienie do osiągnięcia weryfikowalnego rezultatu w zamian za zobowiązanie do zapłaty wynagrodzenia. Rezultat działań zainteresowanego należy kwalifikować jako dzieło, a jego istnienie jako konstrukcyjny element umowy stron, pozwalający odróżnić ją od innych umów o świadczenie usług. Zainteresowany podjął zobowiązanie uzyskania rezultatu, wykonania oznaczonego dzieła (koncertu) za wynagrodzeniem, a nie zobowiązanie starannego działania, jego starania jako przyjmującego zamówienie miały doprowadzić do umówionego skutku – wykonania koncertu w zamian za zapłatę wynagrodzenia.

W świetle prawidłowych ustaleń Sądu Okręgowego, wolą stron było wykonanie dzieła, gdyż to wynik a nie określone działanie, było istotne dla realizacji umowy. Zainteresowany był rozliczany z całości, z koncertu, a nie z poszczególnych jego elementów, na które składały się choćby poszczególne utwory, sposób ich wykonania, czy kontakt z publicznością. Zamawiający nie wskazywał, ani nie sugerował, jakiego rodzaju utwory mają zostać przez niego wykonane, ani w jaki sposób ma je zagrać. Jego celem (zamawiającego) było uzyskanie dzieła w postaci niematerialnej tj. koncertu. Sporna umowa przyniosła konkretny rezultat i tylko ten rezultat, a nie czynności do niego prowadzące stanowiły przedmiot umowy stron, zawartej i ukształtowanej w granicach zakreślonych przez prawo, naturę (właściwość) stosunku prawnego oraz zasady współżycia społecznego

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy przeprowadził stosowne, szczegółowe i wyczerpujące postępowanie dowodowe, a w swych ustaleniach i wnioskach nie wykroczył poza ramy swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodów wynikające z przepisu art. 233 kpc, nie popełnił też uchybień w zakresie zarówno ustalonych faktów, jak też ich kwalifikacji prawnej.

W świetle powyższych okoliczności, niesłuszne jest stanowisko apelującego, który zarzuca Sądowi I instancji poczynienie błędnej interpretacji stanu faktycznego oraz sprzeczność w ustaleniach w odniesieniu do całokształtu materiału dowodowego w sytuacji, gdy wnioski logicznie prawidłowe Sąd ten wyprowadził z zebranego materiału dowodnego. Ocena Sądu tworzy spójną, logiczną całość, znajdującą oparcie w zebranych materiale dowodowym.

W tej sytuacji należało w postępowaniu odwoławczym w zupełności podzielić ocenę prawną dokonaną przez Sąd pierwszej instancji, sprowadzającą się do stwierdzenia, że umowa łącząca wnioskodawcę z zainteresowanym miała charakter umowy o dzieło, a więc nie rodzi skutku w postaci podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych).

Z podanych wyżej przyczyn brak jest podstaw faktycznych i prawnych do uwzględnienia apelacji organu rentowego, która podlega oddaleniu, na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 461).